

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת מטו"מ

הקדמת זוהר חלק א

מחזור מדבש	וילנא	ז'ב
קח	ח ע"ב	ראשון
קיד	ט ע"א	שני
קבא	ט ע"ב	שלישי
קבו	י ע"א	רביעי
קלב	י ע"ב	חמישי
קלה	יא ע"א	שישי
קמג	יא ע"ב	שבת

עלון מס' 90 פרשת פנחס תש"פ

יו"ל בעזהש"ו"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

פנחס זה אליהו וחי כשש מאות שנה

פְּנַחֵס זְכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכָה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְזָכָה לְקַיְימָא יְתִיר מְכַל אֵינּוּן דְנִפְקוּ מִמְצָרִים, וְזָכָה לְכַהוֹנָה עֲלָאָה, הוּא וְכָל בְּנוֵי אֲבֹתָרִיָּה.

וְאִי תִימָא דְלָא (נ"א דְהָא) זָכָה לְכַהוֹנָה עַד לָא עֲבַד עוֹבְדָא דָא, אֵין (ס"א לָא), דְהָא אֵינּוּן דְאַמְרִי (דְלָא) דְזָכָה קוֹדֵם לָאו הָכִי, אֲלָא בְּמַאי אֲוִקִימְנָא, תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֵאלֹהֵי"ו, דְמִשְׁמַע דְבִגִּין עוֹבְדָא דָא רְוּחַ פְּהוֹנְתָא, מָה דְלָא הָוָה קוֹדֵם.

תָּא חֲזִי, כָּל פְּהֵן דְקָטִיל נַפְשׁ פְּסִיל לִיָּה פְּהוֹנְתִּיָּה לְעֲלָמִין, דְהָא וְדַאי פְּסִיל הֵוָא דְרָגָא דִילִיָּה לְגַבִּיָּה, וּפְנַחֵס מִן דִּינָא פְּסִיל לְכַהוֹנָה הָוָה, וּבִגִּין דְקָנָא לִיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא,

מתוך מדבש

פנחס זה אליהו וחי כשש מאות שנה

עד שקינא לאלהי"ו במעשה זמרי, (כמחז"ל צנחנים דף קא ע"ג), לא נמכה פנחס עד שהרגו לזמרי, ורבי ייסא פליג ואמר) לָא אֵין הדבר כך, דְהָא אֵינּוּן דְאַמְרִי דְלָא זָכָה קוֹדֵם כִּי אוֹתָם שאומרים שפנחס לא זכה עד עתה לכהונה, לָאו הָכִי אֵין אני סובר כמותם, אֲלָא בְּמַאי אֲוִקִימְנָא אלא איך אפרש מש"כ והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֵאלֹהֵי"ו, דְמִשְׁמַע דְבִגִּין עוֹבְדָא דָא רְוּחַ פְּהוֹנְתָא שמשמע שבשביל מעשה הקנאות הרויח זכה לכהונה, מָה דְלָא הָוָה קוֹדֵם מָה שלא היה מקודם.

ואמר רבי ייסא, שבאמת פנחס היה כהן גם מקודם כשאר זרע אהרן, אלא תָּא חֲזִי, כָּל פְּהֵן דְקָטִיל נַפְשׁ פְּסִיל לִיָּה פְּהוֹנְתִּיָּה לְעֲלָמִין בא וראה כל כהן שהרג נפש אדם פסל את כהונתו לעולם, דְהָא וְדַאי פְּסִיל הֵוָא דְרָגָא דִילִיָּה לְגַבִּיָּה כי הוא פסל ודאי את מדרגת החסד שבה אחוזים הכהנים, שמדת החסד היא להטיב לכל, וּפְנַחֵס מִן דִּינָא פְּסִיל לְכַהוֹנָה הָוָה לכן פנחס שהרג את זמרי מן הדין היה ראוי להפסל מן הכהונה, וּבִגִּין דְקָנָא לִיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא אלא בשביל שקינא

פְּנַחֵס על ידי שקינא לאלהי"ו ויכפר על בני ישראל, זְכִי בְּהַאי עֲלָמָא, וְזָכָה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי זכה בעולם הזה, וזכה בעולם הבא, ועוד וְזָכָה לְקַיְימָא יְתִיר מְכַל אֵינּוּן דְנִפְקוּ מִמְצָרִים הוא זכה להתקיים ולחיות יותר מכל יוצאי מצרים, כי פנחס הוא אליהו הנביא ששנים עשר דורות ראו עיניו, וחי עד סוף ימי יהושפט מלך יהודה, שאז עלה בסערה השמים, (וכתב צסדר הדורות שאליהו הנביא עלה בסערה השמים, בשנת מ"ז לאלף הרביעי, ויניאת מנרים היה בשנת תמ"ח לאלף השלישי, הכי שמי צערך שש מאות שנים), וְזָכָה לְכַהוֹנָה עֲלָאָה הוּא וְכָל בְּנוֵי אֲבֹתָרִיָּה וזכה לכהונה גדולה הוא וכל בניו אחריו, ר"ל הוא נעשה כהן גדול אחר מות אביו, ובניו היו כהנים גדולים אחריו (עד ימי פלגש צנצנה, שאז ניטלה הכהונה גדולה ממנו על שלש הוכיח את ישראל, ואחר כך צימי שלמה שזו נעשה זדוק כהן גדול שהיה מורע פנחס, רש"י ש"א ז ג).

וְאִי תִימָא דְלָא זָכָה לְכַהוֹנָה עַד לָא עֲבַד עוֹבְדָא דָא וּאֵם תֵּאמַר שֵׁלָא זָכָה פְּנַחֵס לְכַהוֹנָה, כְּלוּמַר שֵׁלָא נִמְשַׁח בְּשִׁמְן הַמִּשְׁחָה יַחַד עִם אֶהְרֹן וּבְנָיו, וְלֹא הָיָה כֹהֵן

אֶצְטְרִיף לִיחְסָא לִיה פְּהוּנַת עֲלָמִין, לִיה וּלְבָנוֹי אֲבָתְרִיה לְדְרִי דְרִין.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, רְשִׁים הוּא פְּנַחַס לְעֵילָא, וְרְשִׁים הוּא לְתַתָּא, עַד לָא יִפּוּק לְעֵלְמָא,
דְּהָא עִם אֵינוֹן דְּנַפְקוּ מִמְצָרִים אֲתַמְנִי.

גופו של אליהו נזדכך ונהפך להבל דק ורוחני

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא, הוּוּ אֶזְלִי בְּמַדְבְּרָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָא דְכָתִיב בְּפִנְחָס הַנְּנִי
נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, שְׁלוֹם מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת דְּלָא שְׁלִיט בֵּיה לְעֲלָמִין, וְלָא אֲתַדְּן
בְּדִינוֹי, וְאִי תִימָא דְלָא מִית, וְדָאִי לָא מִית פְּשָׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא, וְאִוְרִיף יוֹמִין עַל כָּל בְּנֵי דְרָא,
בְּגִין דְּבַהֲאֵי בְרִית עֲלָאָה אַחִיד, וְכַד אֲסַתְּלַק מִעֲלָמָא, בְּתִיאֻבְתָּא עֲלָאָה, וּבְדַבְּקוּתִיהָ שְׁפִירָא
אֲסַתְּלַק מִשָּׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא.

רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח וְאָמַר, (זכריה ג א) וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מְלֶאךָ יְהוָה
וְגוֹמֵר, תָּא חֲזִי, וְוִי לְאֵינוֹן בְּנֵי נְשָׂא דְלָא מְסַתְּפְלָאן בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא

מתוק מדבש

נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם הֵינּוּ שְׁלוֹם מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת,
דְּלָא שְׁלִיט בֵּיה לְעֲלָמִין שְׁלֵט בּוּ לְעוֹלָם, לְפִי
שְׁפַחַס נִדְבַק בְּמַדַּת הַיְסוּד הַנִּקְרָא חֵי הַעוֹלָמִים לְכֹן לָא
שְׁלֵט בּוּ מִלֶּאךָ הַמּוֹת כְּדַלְקָמֵן, וְלָא אֲתַדְּן בְּדִינוֹי וְלָא
נִדְוֵן בְּדִינוֹי, כְּלוּמַר שְׁלֵט נִדְוֵן בְּצַעַר וְיִסוּרֵי הַמִּיתָה, וְאִי
תִימָא דְלָא מִית וְאִם תִּמָּר מֵאֲחַר שְׁאֵמַרְתָּ שְׁלֵט
בּוּ מִלֶּאךָ הַמּוֹת, תִּמָּר שְׁלֵט מֵת כֻּלָּל, אֵינוֹ כֵּן, אֵלֵא וְדָאִי
לָא מִית פְּשָׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא וְדָאִי שְׁלֵט מֵת כְּשָׂאָר בְּנֵי
הַעוֹלָם עַל יְדֵי מְרִירוֹת הַמּוֹת, וְאִוְרִיף יוֹמִין עַל כָּל בְּנֵי
דְרָא וְהֵאֲרִיךְ יָמִים יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי דוֹרוֹ כְּנֹזְכֵר לְעֵיל, בְּגִין
דְּבַהֲאֵי בְרִית עֲלָאָה אַחִיד לְפִי שְׁנֵאֲחֻז וְנִתְקַשֵּׁר בְּבֵרִית
הַעֲלִיוֹן, הֵינּוּ בְּמַדַּת הַיְסוּד שְׁהִיא לְמַעְלָה מִן הַמְּלָכּוֹת שְׁבַה
סוּד הַמִּיתָה, וְכַד אֲסַתְּלַק מִעֲלָמָא וְכִשְׁנַסְתְּלַק מִן הַעוֹלָם,
וְעֵלָה בְּסַעְרָה הַשְּׁמַיִם, בְּתִיאֻבְתָּא עֲלָאָה בְּתַשׁוּקָה גְדוּלָה,
וּבְדַבְּקוּתִיהָ שְׁפִירָא אֲסַתְּלַק מִשָּׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא
וּבְדַבְּקוּתִי יִפְהָ, נִסְתַּלַּק מִשָּׂאָר בְּנֵי הַעוֹלָם, כִּי עֵלָה לְמִקְוָמוֹ
הֵאֲרִי לּוּ בְּגַן עֵדֵן, וְנִדְבַקָה נַפְשׁוֹ בְּשׁוּרְשָׁה הַעֲלִיוֹן, וְגוֹפּוֹ
נִזְדַּכְךְ וְנִהַפְּךְ לְהַבֵּל דְּק וְרוּחָנִי, וְנִתְעַלָּה לְמַעְלָה מִן הַגְּלַגְלִים,
וְנִשְׂאָר בְּסַעְרָה, וְכִשְׁרוּצָה לְהִתְרַאוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִז
הוּא מִתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הַזֶּה. (רמ"ק ורמ"ז ומפרשים).

רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח וְאָמַר לְדְרוּשׁ עַל מַה שְׁאֵמַר זְכַרְיָה
הַנְּבִיא וַיִּרְאֵנִי הַקְּבִ"ה הֵרָאָה לִי בְּנִבְוָאָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מְלֶאךָ יְהוָה וְהַשְּׁטֵן עוֹמֵד
עַל יְמִינוֹ לְשַׁטְנוֹ, וְהַקְּדִים וְאֵמַר תָּא חֲזִי, וְוִי לְאֵינוֹן
בְּנֵי נְשָׂא דְלָא מְסַתְּפְלָאן בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן כִּי וְרָאָה,

לְהַקְבִ"ה, בְּמַה שְׁהַרְגַּת אֶת זְמַרִי, לָא נִפְסַל מִן הַכְּהוֹנָה וְנִשְׂאָר
בְּכַהוֹנָתוֹ, וְלַהּוֹדִיעַ זֹאת אֶצְטְרִיף לִיחְסָא לִיה פְּהוּנַת
עֲלָמִין הוֹצֵר הַכְּתוּב לִיחְסָא לּוֹ כְּהוֹנַת עוֹלָם, לִיה וּלְבָנוֹי
אֲבָתְרִיה לְדְרִי דְרִין לּוֹ וּלְבָנוֹי אַחֲרֵיו לְדוּרֵי דוֹרוֹת.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, רְשִׁים הוּא פְּנַחַס לְעֵילָא
כִּי וְרָאָה, כִּי פְּנַחַס רְשׁוּם הוּא לְמַעְלָה, שְׁנַשְׁמַתּוֹ
עַמְדָה וְשִׁמְשָׁה לְמַעְלָה טְרַם יִרִידָתָה לְעוֹלָם הַזֶּה, וְרְשִׁים
הוּא לְתַתָּא וְרְשׁוּם הוּא לְמַטָּה עוֹד טְרַם שִׁיבָא לְעוֹלָם,
דְּהֵינּוּ שְׁנֹזְכֵר שְׁמוֹ בְּתוֹרָה בְּפִרְשַׁת וְאֵרָא (שְׁמוֹת ו כה), עַד
לָא יִפּוּק לְעֵלְמָא עַד שְׁלֵט גוֹלְדֵי עַדִּין, (כִּי אֲלַעֲזָר לָקַח לּוֹ
מִזְנוֹת פּוֹטִיָּאֵל לְאִשָּׁה, וּפְרָשִׁי שֵׁם מוֹרַע יִתְרוֹ וּמוֹרַע יוֹסֵף שְׁנַתְּחַתּוֹ
יִתְד, וְזֶה הִיָּה אֲחֵר יִשְׂאֵת מְנַרְסִים מִשְׁנַתְּגִייר יִתְרוֹ, כִּי צוּדְלִי לָא נִתְחַתּוֹ
זַרַע יוֹסֵף עַם זַרַע יִתְרוֹ צַעֲדוּס גְּנוּזְסֵם, אִם כֵּן כְּשִׁיחַס הַכְּמוּז אִם
פְּנַחַס צַעֲדוּס צְמַנְרִיס, הִיָּה עוֹד קוּדֵס לְדַמּוֹ), דְּהָא עִם אֵינוֹן
דְּנַפְקוּ מִמְצָרִים אֲתַמְנִי שְׁהֵרִי הוּא נִמְנָה שֵׁם בְּפִרְשַׁת
וְאֵרָא עִם אֵלוֹ שִׁיבָאוּ מִמְצָרִים וְעַדִּין לָא נוֹלַד כְּנֹזְכֵר.

(דף ריד ע"א, ובביאורינו כרך יד עמ' יז"ח)

גופו של אליהו נזדכך ונהפך להבל דק ורוחני

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא, הוּוּ אֶזְלִי בְּמַדְבְּרָא
הֵיוּ הוֹלְכִים בְּמַדְבְּרָא, כְּדִי לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַשְּׁכִינָה,
וּבְלַחְתָּם הֵיוּ מְדַבְּרִים בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, אָמַר רַבִּי יוֹסִי
לְהַחְבְּרִים, הָא דְכָתִיב בְּפִנְחָס זֶה שְׁכַתּוֹב בְּפִנְחָס הַנְּנִי

פְּרוֹזָא קְאָרִי עֲלֵיהוּ, וְלֹא מִשְׁגִּיחִין, אֲתָא בַר נָשׁ לְאַסְתָּפְלָא בְּפִקּוּדֵי אוּרִייתָא, כְּמָה סְנִיגוּרִין קְיִימִין לְאַדְפְּרָא עֲלֵיהּ לְטַב, אֲתָא בַר נָשׁ וְאַעְבַּר עַל פִּקּוּדֵי אוּרִייתָא, אֵינּוּן עוֹבְדִין קְטִיגוּרִין עֲלֵיהּ לְבִישׁ קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, יְהוֹשֻׁעַ כְּהֵן גְּדוֹל הָוָה, וְאוֹקְמוּהָ, מַה פְּתִיב בֵּיהּ, וְהִשְׁטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ, וְמַה בְּהַאי כְּףָּ, בְּשָׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא דְלֹא מְסַתְּפְלֵי בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

בשעה אחת נתפשט פנחס מגופו ונתלבש בלבוש נשמתו הרוחני

חָמִי מַה פְּתִיב, וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים, וְאוֹקְמוּהָ, אֲבָל בְּגָדִים צוּאִים, וְדָאִי אֵינּוּן לְבוּשִׁין דְּאַתְלָפְשָׁא בֵּיהּ רוּחָא בְּהַהוּא עֲלָמָא, זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְמָאן דְלְבוּשׁוּי מְתַתְקִינִין וְשִׁלְמִין בְּהַהוּא עֲלָמָא, וְהָא אֲתָמַר, כֹּל מָאן דְּבַעֲיִין לְאַעְלָא לְגִיְהֵנָם, אֵינּוּן לְבוּשִׁין דְּמִלְבָּשִׁין לֵיהּ הֵיךְ אֵינּוּן, מַה פְּתִיב הָכָא, וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים, וְעוֹמֵד לְפָנֵי הַמְּלָאךָ, מָאן מְלָאךָ, דָּא מְלָאךָ דְּמִמְנָא עַל גִּיְהֵנָם, וּמִמְנָא עַל מָאן דְּחָמִי בְּאֵינּוּן לְבוּשִׁין, עַד דְּאַתִּיב קְלָא וְאָמַר, הֶסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעֲלֵיו.

מתוק מדבש

בשעה אחת נתפשט פנחס מגופו

ונתלבש בלבוש נשמתו הרוחני

חָמִי מַה פְּתִיב רַאָה מַה שְׁכַתוּב וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים, וְאוֹקְמוּהָ וּכְבַר בִּיאָרוּ הַחֲבֵרִים, (נמס' סנהדרין דף נג סע"א) שֶׁלֹּכֵן הִיָּה לְבוּשׁ בְּבִגְדֵי צוּאִים עַל שֶׁלֹּא מִיַּחַד בְּבִנְיָו שֶׁנִּשְׂאָו נְשִׁים הַפְּסוּלוֹת לְכַהוֹנָה, אֲבָל עַתָּה נִפְרַשׁ מַה זֶה בְּגָדִים צוּאִים, וְאָמַר כִּי בְּגָדִים צוּאִים, וְדָאִי אֵינּוּן לְבוּשִׁין דְּאַתְלָפְשָׁא בֵּיהּ רוּחָא בְּהַהוּא עֲלָמָא וְדָאִי הֵם אוֹתָם הַלְבוּשִׁים שֶׁהָרוּחַ שֶׁל בַּעַל חֹטָא מְתַלְבֵּשׁ בָּהֶם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, דִּהֵינּוּ לְכַלּוֹךְ הָעוֹנוֹת הַנִּרְשָׁמִים בְּלְבוּשׁוֹ, זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְמָאן דְלְבוּשׁוּי מְתַתְקִינִין וְשִׁלְמִין בְּהַהוּא עֲלָמָא אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שֶׁלְבוּשׁוֹ מְתוֹקָנִים וְשִׁלְמִים בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהָא אֲתָמַר וְהָרִי לְמַדְנּוּ, כִּי כֹּל מָאן דְּבַעֲיִין לְאַעְלָא לְגִיְהֵנָם כֹּל מִי שְׁרוּצִים לְהַכְנִיסוֹ לְגִיְהֵנָם, אֵינּוּן לְבוּשִׁין דְּמִלְבָּשִׁין לֵיהּ הֵיךְ אֵינּוּן אִיךְ הֵם אוֹתָם הַלְבוּשִׁים שֶׁמְלַבִּישִׁים אוֹתוֹ, וְאָמַר מַה פְּתִיב הָכָא מַה כְּתוּב כֹּאן, וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעוֹמֵד לְפָנֵי הַמְּלָאךָ, מָאן מְלָאךָ מִי הִיָּה זֶה הַמְּלָאךְ, וְאָמַר דָּא מְלָאךָ דְּמִמְנָא עַל גִּיְהֵנָם זֶה הִיָּה הַמְּלָאךְ דּוֹמָה הַמְּמוֹנָה עַל הַגִּיְהֵנָם, וּמִמְנָא עַל מָאן דְּחָמִי בְּאֵינּוּן לְבוּשִׁין וְהוּא מְמוֹנָה עַל מִי שֶׁהוּא רוּאָה בָּאלוֹ הַלְבוּשִׁים, עַד דְּאַתִּיב קְלָא וְאָמַר עַד שֶׁהִשִּׁיב הַקּוֹל וְאָמַר הֶסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעֲלֵיו לְפִי שְׁבִנְיוֹ הִפְרִישׁוּ מֵהֶם אֶת הַנְּשִׁים הַפְּסוּלוֹת לְכַהוֹנָה.

אוי לאותם בני אדם שאינם מסתכלים ומתכווננים בכבוד קונם, וְכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוֹזָא קְאָרִי עֲלֵיהוּ וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הַמְכַרְזִי מְכַרְזִי עֲלֵיהֶם, (כמח"ל נפ"ו דאבות, אמר רבי יהושע בן לוי, ככל יוס ויוס צמ קול יולאת מהר מורכ ומכרות ואומרת אוי להם לנריות מעלנונה של תורה), וְלֹא מִשְׁגִּיחִין וְאֵינִים מִשְׁגִּיחִים לְהַתְּכוּנָה, כִּי אֲתָא בַר נָשׁ לְאַסְתָּפְלָא בְּפִקּוּדֵי אוּרִייתָא אִם בָּא הָאָדָם לְהַסְתַּכֵּל וְלִקְיִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, כְּמָה סְנִיגוּרִין קְיִימִין לְאַדְפְּרָא עֲלֵיהּ לְטַב כְּמַה מְלִיצֵי יוֹשֵׁר עוֹמְדִים עֲלֵיו לְהַזְכִּיר אוֹתוֹ לְטוֹבָה, אֲבָל אֲתָא בַר נָשׁ וְאַעְבַּר עַל פִּקּוּדֵי אוּרִייתָא אִם בָּא אָדָם וְעַבַר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, אֵינּוּן עוֹבְדִין קְטִיגוּרִין עֲלֵיהּ לְבִישׁ קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא אוֹתָם מַעֲשִׂים הָרַעִים מְקַטְרְגִים עֲלֵיו לְרַע לְפָנֵי הַקַּב"ה, (כמ"ש ירמיה נ יט) מִסְכֵּךְ רַעְמָן וְגו', וְכַעֲזִין מִשְׁכֵּכַּי פְּרַקְקֵי אֲבוֹת (פ"ד מ"ג), הַעוֹשֶׂה מְזוּזָה אַחַת קוֹנֵה לוֹ פְּרַקְלִיט אַחַד, וְהַעוֹזֵר עֲזִירָה אַחַת קוֹנֵה לוֹ קַטְגוֹר אַחַד, וְרֹאֵיהּ לְדַבֵּר, כִּי יְהוֹשֻׁעַ כְּהֵן גְּדוֹל הָוָה יְהוֹשֻׁעַ כְּהֵן גְּדוֹל הִיָּה, וְאוֹקְמוּהָ כְּמוֹ שְׁכַבְרֵי בִיאָרוּ הַחֲבֵרִים (ע"י לעיל דף קסט ע"ב), מַה פְּתִיב בֵּיהּ וְרֹאֵה מַה שְׁכַתוּב בּוֹ, וְהִשְׁטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ דִּהֵינּוּ לְקַטְרַג עֲלֵיו, וְמַה בְּהַאי כְּףָּ וְמַה בִּיהוֹשֻׁעַ הִיָּה כֹּךְ, שֶׁהִשְׁטָן הִיָּה מְקַטְרַג עֲלֵיו, בְּשָׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא דְלֹא מְסַתְּפְלֵי בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּשָׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁאֵינִים מְסַתְּכִים בְּכַבּוּד קוֹנֵם, וְדָא שֶׁהִשְׁטָן יְקַטְרַג עֲלֵיהֶם.

(דף ריד ע"א, ובביאורינו כרך יד עמ' יח-כ)

מִהָכָא אֵית לְאַסְתָּפְלָא, דְּעוֹבְדֵין בִּישׁוּן דְּבַר נָשׁ, עֲבָדֵין לִיה אֵינוּן לְבוּשִׁים צוּאִים, וַיֹּאמֶר אֵלָיו, רְאֵה הָעֵבְרָתִי מַעְלִיף עֹנֵף, וְהַלְבֵּשׂ אוֹתָךְ מַחְלָצוֹת, אֲלִבְיַשְׁינִיָּה לְבוּשִׁין אַחֲרָנִין מִתְתַּקְּנָן, דְּבַהוּ אֲסְתָּפַל פֶּר נָשׁ בְּזִיו יִקְרָא דְמֵאֲרִיָּה.

תָּא חֲזִי, פְּגוּוּנָא דָא פְּנַחֶס, דְּלֹא אֲסְתָּלַק מַעְלָמָא עַד דְּאַתְתַּקְּנוּ קַמִּיה לְבוּשִׁין אַחֲרָנִין, דְּרוּחָא אַתְהֵי בְּהוּ לְעֵלְמָא (דף ריד ע"ב) דְּאַתִּי, בְּשַׁעְתָּא חָדָא אַתְפְּשֵׁט מֵאֲלִין וְאַתְלַבֵּשׂ בְּאֲלִין, לְקִימָא דְכְּתִיב, הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם.

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, שְׁמַשָּׂא הוּוּ תְקִיפָא, וַיְתַבּוּ תַחוֹת צֵלָא דְחַד טְנָרָא דְמַדְבְּרָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי צֵלָא חֲדוּתָא דְנַפְשָׂא הוּוּ.

מתוק מדבש

פנחס מלבוש גופו הגשמי, ונתלבש בלבוש נשמתו הרוחני, לְקִימָא דְכְּתִיב לְקִיִּים בּוּ מַה שְׁכַתוּב הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם שִׁיצָא מִן הָעוֹלָם בְּשׁוֹלָם מִן מֵלֶאךָ הַמוֹת, וְלֹא הוּצַרְךְ לְמוֹת וְלַכּוֹלּוֹת הַגּוֹף בַּעֲפֹר וְאַחַר כֵּךְ לְלַבּוֹשׁ בְּגָדִים הַרוּחָנִיִּים כְּמוֹ אֲנָשִׁים אַחֲרִים (כְּמוֹ שְׁפִירוֹ שׁוֹהַר לְעֵיל שְׁאִין הַרוּחַ מִתְלַבֵּשׂ עַד שִׁתְעַכַּל הַבָּשָׂר), אֲלֵא מִיד שְׁפִשְׁט לְבוּשׁוֹ הַגִּשְׁמִי, לְבַשׁ מִיד לְבוּשׁוֹ הַרוּחָנִי. (רמ"ק ומפּרָסִים)

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי בַּעוֹד שְׁהִיוּ הוֹלְכִים בְּמַדְבַּר, שְׁמַשָּׂא הוּוּ תְקִיפָא, וַיְתַבּוּ תַחוֹת צֵלָא דְחַד טְנָרָא דְמַדְבְּרָא חוּם הַשֶּׁמֶשׁ הִיָּה חוּק מֵאֵד, וַיֵּשְׁבוּ תַחַת צֵל שֶׁל סֹלַע אֶחָד בְּמַדְבַּר, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְהַחֲבִירִים, וְדַאי צֵלָא חֲדוּתָא דְנַפְשָׂא הוּוּ וְדַאי הַצֵּל הוּוּ גוֹרָם לְשִׁמְחַת הַנֶּפֶשׁ. (דף ריד ע"א-ע"ב, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךְ יֵד עַמ' כ-כֵּא)

מִהָכָא אֵית לְאַסְתָּפְלָא מַכָּאן יֵשׁ לְהַסְתַּכַּל וְלְהַתְּבוּנָן, דְּעוֹבְדֵין בִּישׁוּן דְּבַר נָשׁ, עֲבָדֵין לִיה אֵינוּן לְבוּשִׁים צוּאִים שְׁהַמְעַשִּׂים הַרְעִים שֶׁל הָאָדָם, עוֹשִׂים לוֹ אֶת אוֹתָם הַלְבוּשִׁים הַצּוּאִים. וְכַתּוּב אַחַר כֵּךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶאךָ, רְאֵה הָעֵבְרָתִי מַעְלִיף עֹנֵף וְהַלְבֵּשׂ אוֹתָךְ מַחְלָצוֹת, הֵינְנִי אֲלִבְיַשְׁינִיָּה לְבוּשִׁין אַחֲרָנִין מִתְתַּקְּנָן הַלְבִּישׂ אוֹתוֹ הַמֶּלֶאךָ לְבוּשִׁים אַחֲרִים מִתּוֹקָנִים, דְּבַהוּ אֲסְתָּפַל פֶּר נָשׁ בְּזִיו יִקְרָא דְמֵאֲרִיָּה שְׁבַהֶם יִכּוֹל הָאָדָם לְהַסְתַּכַּל בְּזִיו הַכְּבוֹד שֶׁל קוּנּוֹ, דֵּהֵינּוּ בְּזִיו הַשְּׂכִינָה.

תָּא חֲזִי, פְּגוּוּנָא דָא פְּנַחֶס בָּא וְרֵאָה כַּעִין זֶה הִיָּה בְּפַנְחָס, דְּלֹא אֲסְתָּלַק מַעְלָמָא עַד דְּאַתְתַּקְּנוּ קַמִּיה לְבוּשִׁין אַחֲרָנִין שְׁלֵא נִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם עַד שִׁתְּיָקְנוּ לוֹ לְבוּשִׁים אַחֲרִים, דְּרוּחָא אַתְהֵי בְּהוּ לְעֵלְמָא (דף ריד ע"ב) דְּאַתִּי שְׁהַרוּחַ נִהְנֵה בְּהֵם לְעוֹלָם הַבָּא, בְּשַׁעְתָּא חָדָא אַתְפְּשֵׁט מֵאֲלִין, וְאַתְלַבֵּשׂ בְּאֲלִין בְּשַׁעָה אַחַת נִתְפַּשֵּׁט

שובח דא שירתא

לימוד חכמת הנסתר צריך להיות בשמחה

הסגולה השביעית, כי העוסק בחכמה הזאת וממלא פיו שחוק בה, בלי ספק ממלא לבו יראת שמים ויראת חטא, ויוסף אומץ בעבודה, וזה בדוק כי אפילו גירסת לשון הזהר יראה אל האדם שמחה בנפש ביראת ה', כאילו עוסק עם הצדיקים בגן עדן, ואם גברא לא חזי, מזולי חזי, כי אין ספק שזה עיקר עסק התורה בגן עדן עם הצדיקים.

(הרמ"ק בספר אור נערב ח"ה פ"ב)

פרשת פנחס תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבעה יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כִּיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רִגִּיל [cm 24/17]

פורמט בִּינוֹנִי - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

משלוחים חינם
עד דבית
לכל דלקין דאין